

Molnár Margittal (a szegedi kúriai bíró Molnár Elemér lányával) 1917 nyarán, miután az ehhez szükséges jóváhagyást megkapta.

Gyakoribb volt a sebesült vagy beteg katonák háború alatti nősülése. A harcterről az országba visszahozott legénységi sebesültek és betegek számára a hadvezetés könnyebben bírálta el a kérelmeket. Súlyosabb esetekben pedig azonnali engedélyeket adtak ki.

A háború és a család összefonódott sorsával több irodalmi alkotás is foglalkozik. Nagy Endre *Szeplőtlen asszony* című kötete 1916-ból olyan nőt ábrázol, aki a frontra is követte férjét. Bethlen Margit grófnő, író (Bethlen István neje) háború alatt megjelent verseiben és novelláinak középpontjában a szeretett fél hiánya áll, míg Kaffka Margit a háború első évében megjelent, *Napló* című kötetében, a félelmeiről vall. Állandó aggodás töltötte el férje esetleges sebesülése, halála miatt, de tartott egy új nő föltűnésétől is.

Sajnos, ahogy a háború kitörése és lefolyása, úgy annak vége is újabb megpróbáltatások elé állította a hazatérőket. Négy év kemény harcai után a testileg és lelkileg is sérült katonák nehezen illeszkedtek vissza a megszokott kerékvágásba. Az a világ, amiből kiszakadtak, továbbtűnt. Összeomlás, megszállás, forradalmak várták őket idehaza, s az új politikai helyzetben nehezen találták meg helyüket. Sokan munkakeresésben voltak, de az igazi csapást az jelentette, ha szembesültek a ténnyel: családjuk már nem várta vissza őket. Hiába keresték az otthon melegét, a családi fészket, pedig a harctéren, korábban ez tartotta életben őket.

